

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 15 ust. 1 w związku z art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 oraz zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji nr 2868/95;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2012 r. — Torrefacção Camelo przeciwko OHIM — Pato Hermanos (zdobienie opakowań do kawy)

(Sprawa T-302/12)

(2012/C 273/29)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Torrefacção Camelo L^{da} (Campo Maior, Portugalia) (przedstawiciel: J. Massaguer Fuentes, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Lorenzo Pato Hermanos, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o włączenie do akt skargi wraz odpisami i załączonymi dokumentami, uznanie ich za dopuszczalne i w konsekwencji przyjęcie, że skarga bezpośrednia na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie R 2378/2010-3 została wniesiona w terminie i w należytej formie, a po przeprowadzeniu stosownego postępowania wydanie wyroku, którym Sąd uwzględni niniejszą skargę, stwierdzi nieważność zaskarżonej decyzji i utrzyma w mocy decyzję Wydziału Unieważnień z dnia 26 listopada 2010 r. unieważniającą wzór wspólnotowy nr 0 0070 6940-0001, a także o obciążenie Lorenzo Pato Hermanos, SA kosztami postępowania, jeżeli sprzeciwi się ona niniejszej skardze.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wzór z czerwonym tłem, rozrzucone na tle w sposób nieuporządkowany ziarna kawy o białych konturach oraz dwa pasy poziome, górny i dolny, koloru żółtego, nałożone na czerwone tło, dla towarów z klasy 99-00 według klasyfikacji z Locarno — wzór wspólnotowy zarejestrowany pod nr 0 0070 6940-0001

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Lorenzo Pato Hermanos, SA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: naruszenie art. 4–9 rozporządzenia (WE) nr 6/2002

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 6/2002

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2012 r. — Message Management przeciwko OHIM — Absacker (ABSACKER of Germany)

(Sprawa T-304/12)

(2012/C 273/30)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Message Management GmbH (Wiesbaden, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Konle)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Absacker GmbH (Kolinia, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie R 1028/2011-1 i oddalenie odwołania dotyczącego postępowania w sprawie sprzeciwu B1663700 wobec rejestracji należącego do skarżącej wspólnotowego znaku towarowego nr 8753691;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- tytułem ewentualnym stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie R 1028/2011-1 i oddalenie odwołania dotyczącego postępowania w sprawie sprzeciwu B1663700 wobec rejestracji należącego do skarżącej wspólnotowego znaku towarowego nr 8753691 w zakresie dotyczącym klas 32 i 33;
- dalszym tytułem ewentualnym stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie R 1028/2011-1 i oddalenie odwołania dotyczącego postępowania w sprawie sprzeciwu B1663700 wobec rejestracji należącego do skarżącej wspólnotowego znaku towarowego nr 8753691 w zakresie dotyczącym klasy 33.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w kolorach czarnym i białym przedstawiający orła i zawierający elementy słowne „ABSACKER of Germany” dla towarów z klas 25, 32 i 33 — zgłoszenie nr 8 753 691

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Absacker GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzne krajowe znaki towarowe w kolorach czarnym, pomarańczowym i białym zawierający element słowny „ABSACKER”, zarejestrowany dla towarów z klas 25, 33 i 43

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Błędne stwierdzenie podobieństwa oznaczeń i prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2012 r. — Spirlea przeciwko Komisji

(Sprawa T-306/12)

(2012/C 273/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Piamore, Włochy) i Mihaela Spirlea (Capezzano Piamore) (przedstawiciele: adwokaci V. Foerster i T. Pahl)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie niniejszej skargi opartej na art. 263 TFUE;
- uznanie skargi za dopuszczalną; oraz
- uznanie jej za uzasadnioną i z tego względu stwierdzenie, że Komisja dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i kilku przepisów materialnych;
- stwierdzenie nieważności na tej podstawie decyzji sekretariatu generalnego Komisji z dnia 21 czerwca 2012 r. (SG.B.5/MKu/psi — Ares (2012)744102) w zakresie, w jakim dotyczy to pism powiadamiających Komisji z dnia 10 maja 2011 r. i z dnia 10 października 2011 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Naruszenie obowiązku badania i zakresu badania przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾

Skarżący podnoszą w ramach zarzutu pierwszego naruszenie obowiązku badania „wyjątków” na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 i zakresu tego badania.

- 2) Naruszenie obowiązku uzasadnienia w decyzji z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawach GestDem 2012/1073 i 2012/1251.

Skarżący podnoszą w ramach zarzutu drugiego naruszenie obowiązku uzasadnienia odmowy dostępu do pism powiadamiających Komisji z dnia 10 maja 2011 r. i z dnia 10 października 2011 r. w zakresie nakazanym w państwie prawa.

- 3) Zrównanie „nieformalnego” postępowania pilotażowego Unii z postępowaniem w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (art. 258 TFUE).

Skarżący podnoszą w ramach zarzutu trzeciego, że zrównanie „nieformalnego” postępowania pilotażowego Unii z uregulowanym przepisami postępowaniem w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (art. 258 TFUE) narusza prawo.

- 4) Błędna ocena częściowego dostępu do dokumentów

Skarżący podnoszą w ramach zarzutu czwartego, że Komisja pominęła prawo do częściowego dostępu do pism powiadamiających na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 i w sposób oczywisty nie przeprowadziła konkretnego badania.

- 5) Naruszenie zasady proporcjonalności/„nadrzędnego interesu publicznego”

Skarżący podnoszą w ramach zarzutu piątego, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, gdyż rzeczowo nie rozważyła powołanego wyjątku „ochrony celu śledztwa” w świetle „nadrzędnego interesu publicznego” (art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001).

- 6) Naruszenie komunikatu COM (2002) 141

Skarżący podnoszą w ramach zarzutu szóstego, że Komisja naruszała systematycznie wobec skarżących ustanowione przez siebie samą reguły rozpatrywania skarg obywateli Unii i tym samym stała naruszać zobowiązanie, które sama na siebie nałożyła (załącznik do COM (2002) 141).

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).